

ket qua den nuværende aftale, der er indgået? Men når det så skal være en værre aftale, hvor er det så, Venstre mener, det er rimeligt at gå ind og lave stramminger?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Fru Ulla Tørnæs tilkendegav, at »vi var med ved forhandlingerne om pinsepakken, men vi forlod forhandlingerne, fordi vi ikke kunne være med til de justeringer, som var nødvendige«. Det var jo konsekvensen. »Vi kunne ikke være med til det, som var nødvendigt«, siger Venstre.

Hvad var det så, Venstre ville i stedet for? Det er rigtigt, at der jo i dag er ansat flere i den offentlige sektor til at passe de ældre, til at sørge for hjemmehjælp, til at arbejde på sygehuse, til at passe børnene.

Jeg vil gerne spørge fru Ulla Tørnæs: Er det dér, der skal spares? Vi må jo vide, hvad det er, Venstre vil, når de ikke vil det, der var det nyttige i den situation, som vi havde før sommerferien. Det må afklares her ved denne forhandling.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal sige til fru Jette Gottlieb, at vi har tilkendegivet over for regeringen, at såfremt regeringen fremlægger trepartsaftalen som lov her i Folketinget, så kan den regne med Venstres opbakning. Jeg har tidligere svaret på, hvad årsagerne til det er, så det går jeg ud fra ikke er nødvendigt at gentage over for fru Jette Gottlieb.

Til hr. Jørn Pedersen vil jeg sige, at jeg skal sikre, at hr. Jørn Pedersen får et eksemplar af Venstres glimrende finanslovpælæg, som er vores oplæg til finanlovforhandlingerne for 1999. Det ser sådan her ud. Det er særdeles veldokumenteret og velskrevet. Det skal jeg sørge for bliver overbragt.

Så vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen: Jamen vi var med ved forhandlingsbordet, og vi forlod forhandlingsbordet, fordi vi ikke var enige i den kurs, som regeringen havde afstukket. Vi var ikke enige i at straffe boligejerne med 30 mia. kr. Vi var ikke enige i at straffe pensionsopsparerne med 28 mia. kr., og vi var heller ikke enige i, at dansk erhvervsliv skulle pålægges yderligere byrder på 10 mia. kr.

Det var derfor, vi ikke kunne opnå enighed med regeringen. Vi var parat til at diskutere

nødvendige opstramminger i den danske økonomi, herunder først og fremmest i den offentlige økonomi.

Men det var regeringen ikke parat til, så derfor kunne vi desværre ikke opnå enighed. Og det var ikke på grund af Venstres manglende vilje. Bestemt ikke.

Pia Christmas-Møller (KF):

I går bragte dagbladet Information en lederartikel under overskriften »Den dobbelte Nyrup«. Det er et meget præcist udtryk.

Sagen er jo, at for hvert kvartal, der går, bliver der større og større afstand mellem det, statsministeren siger, og det, han og hans regering rent faktisk gør. Det lyder måske lidt hårdt, men Nyrupregeringen er ikke længere kun de spildte mulighedsers regering, men nu også de brudte løfters regering.

I en nytårstale sagde statsministeren om den tiltagende vold og kriminalitet: »Vi vil ikke finde os i det.« Hvad er sket? Intet. Regeringen har derimod nedstemt samtlige konservative forslag til opstramminger.

I valgkampen lovede statsministeren børnefamilierne lettelser. Hvor er de blevet af? Borte har taget dem.

Under Amsterdamkampagnen bedyrede statsministeren, at dansk økonomi havde det strålende, hvorfor han i samme åndedrag benægtede enhver tale om, at regeringen forbedrede et stort økonomisk indgreb. Enhver bolig-ejer kunne sove trygt om natten, sagde man.

Hvad skete? Knap var jaet hjemme, førend vi fik præsenteret pinsepakken, der som en tyv om natten tog netop fra boligejerne. Det er nu blevet afsløret, at regeringen gav vildledende oplysninger om deres egne forventninger til de fremtidige boligpriser.

Og da man nu var i gang med et gigantisk, ideologisk bestemt omfordelingscirkus, ja, så rettede man også skytset mod pendlerne, det vil sige dem, der bruger en stor del af deres fritid på at rejse langt til og fra arbejde, og som derfor er meget mobile, mod pensionsopsparerne og mod virksomhederne.

I årevis har danskerne måttet finde sig i meningsløst lange ventelister og ikke mindst ventetider, når det gjaldt sygehusbehandling. Hvad er sket? Ventetiderne er blevet længere. »Sygehusene er den vigtigste velfærdsopgave, vi står foran i de kommende år.« Sådan sagde statsministeren til dagbladet B.T. den 18. september. I